

[Aage Fogh.]

partifælle, det ærede medlem hr. Skytte, har rejst krav herom. Jeg ville anse det for en sundere udvikling, hvis det var kreditinstitutionerne, der tog denne opgave op, men den kan ikke løses, medmindre husmandskreditforeningerne får lejlighed til at give rimelige lån i almindelige landbrug, og det kan de ikke, når grænsen ligger ved 19 600 kr. Dertil kommer, at man, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen gjorde opmærksom på, i realkreditkommissionen fra anden side havde sagt, at det problem ikke kunne løses i realkreditkommissionen; det var et politisk spørgsmål, der måtte løses — forstod jeg — i folketinget. Det synes jeg der er lejlighed til nu, og derfor har jeg ønsket et udvalg nedsat — det håber jeg ikke ministeren har noget imod — til at drøfte alle de problemer, der står i forbindelse med disse ting. Når renten nu bliver 6 pct. og kursen ca. 95, anser jeg det for at være forsvarligt at optage disse lån i betragtning af den rente, der er på pengemarkedet i almindelighed. Jeg tror ikke, der er mulighed for at skaffe billige lån, medmindre staten træder hjælpende til, og skal man op på den normale rente, vil jeg tro, der må være en udvej ved at åbne adgang for husmandskreditforeningerne til at udlåne indtil 30 000 kr. og 25 500 kr.

Så er der et problem mere, jeg gerne vil rejse. Såvidt jeg ved, har husmandskreditforeningerne sådanne statutter, at hvis der skal kunne opnås lån i et hus, skal man kunne gå rundt om huset. Hvis man bygger husene sammenhængende, altså som rækkehuse, ganske vist med hver sit matrikelnummer, men således at man ikke kan gå rundt om det enkelte hus, kan man ikke belåne det. Denne ordning finder jeg urimelig, og den bør ændres.

Landbrugsministeren (Smørum): I anledning af det spørgsmål, det ærede medlem hr. Skytte rettede til mig, kan jeg svare, at det er min hensigt i løbet af meget kort tid — hermed mener jeg indenfor 1 uge eller 2 — her i folketinget at fremsætte et forslag om ændringer i Marshallloven. Jeg er ganske enig i de betragtninger, det ærede medlem anførte om, at de penge, som er anvendt til udlån til landmænd til

forbedringer af staldbygningerne, er givet særdeles godt ud, og jeg er også enig i de betragtninger, som er fremført af det ærede medlem og af andre, om, at det var meget ønskeligt, hvis man kunne fortsætte ombygningen og en bedre indretning af vore ko- og svinestalde. Det trænges der i høj grad til.

Oluf Pedersen: Hvad angår spørgsmålet om lånegrænsen for husmandskreditforeninger, har man jo i realkreditkommissionen fra kreditforeningsside hævdet, at det kom ikke kommissionen ved. Derfor synes jeg, det er naturligt, at man rejser spørgsmålet her. Jeg tror nok, at indstillingen er den, at de vil have en ny kommission, og der vil kreditforeningerne helst have flertal, så de kan bestemme. Jeg vil meget henstille, at man tager spørgsmålet op. Jeg synes, det er helt urimeligt at have en lånegrænse, som bevirker, at der ikke af husmandskreditforeningerne kan gives lån til husmandsbrug; det hører ingen steder hjemme.

Med hensyn til spørgsmålet om udvidet statsfinansiering vil jeg spørge: Er regeringen ikke klar over, at der bliver ikke en øre mere at låne ud, ikke en øre mere i kredit, fordi staten finansierer? Hvis man vil holde landets pengevæsen i orden, må øget statsfinansiering følges af en tilsvarende indskrænkning i den private kreditgivning. Det er en økonomisk grundlov, den kan man ikke løbe fra, den må man respektere. Og hvorfor skal staten finansiere? Vi er dog ikke socialister allesammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Aage Fogh: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1707 fremsættelsen i tidenden sp. 3070).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Det er med glæde, man anbefaler det foreliggende lovforslag, når man har set de uhyre fremskridt, der er sket i bekæmpelsen af de to farlige kvægsygdomme tuberkulosen og den smitsomme kalvekastning i de 20 år, dette arbejde har været organiseret. Det er lykkedes ikke alene at få visse landsdele så godt som helt rensat, men også at få gjort landmændene meget stærkt interesserede i dette arbejde, hvad de ikke var til at begynde med. Når dette er lykkedes, skyldes det naturligvis ikke lovgivningen alene; jeg tror, at i første række vore praktiserende dyrlæger rundt omkring i landet har gjort en meget stor indsats, og vi skylder dem megen tak for deres store arbejde på dette område. De har nemlig ikke alene kæmpet mod sygdommen, men også mod landmændenes pessimistiske indstilling — det sidste har måske ikke i alle tilfælde været det letteste.

Vi er nået så langt nu, at de beløb, der stilles til rådighed, kan nedsættes, og jeg vil tro, at vi i løbet af de kommende fire år, som lovforslaget omfatter, vil være nået til vejs ende, således at vi kan tone rent flag, hvad disse sygdomme angår. Den betydning, dette vil have rent økonomisk for den enkelte landmand, for vort renommé som eksportland og ikke mindst for folkesundheden, lader sig simpelthen ikke overvurdere.

Det er mig derfor en glæde på mit partis vegne at kunne anbefale dette lovforslag til vedtagelse.

Karlskov Jensen: Når den højtærede landbrugsminister gennem nærværende lovforslag anmoder om fortsat støtte til arbejdet med den endelige udryddelse af den smitsomme kalvekastning og kvægtuberkulosen, vil han kunne regne med udbredt velvilje overfor sit forslag. Der er jo her i høj grad tale om anvendelse af princippet hjælp til selvhjælp, idet landbruget gennem de eksportafgifter, som landbrugsministeren får bemyndigelse til at opkræve, yder en meget væsentlig del, langt over halvdelen, af det beløb, der skal kunne anvendes til dette formål. Der er, som det blev nævnt af den foregående ærede taler, fra dyrlægeside gjort et stort arbejde for udryddelsen

af disse to meget tabgivende sygdomme. Jeg synes imidlertid ikke, det var rigtigt, når det blev sagt, at veterinærerne ikke alene har haft sygdommene at kæmpe imod, men også har måttet kæmpe mod landmændenes pessimisme med hensyn til mulighederne for den endelige udryddelse. Det er min opfattelse, at hvis ikke landbruget omtrent enigt var gået ind i en stærk og aktiv bekæmpelse af disse to sygdomme i de enkelte bedrifter, havde vi aldrig stået på det stade, vi står på i dag, hvor vi kan se enden på bekæmpelsen af begge disse sygdomme. Vi er meget nær ved enden for tuberkulosen vedkommende, og vi kan se, at kampen mod den smitsomme kalvekastning vil kunne føres til ende i løbet af et kort åremål.

Jeg skal ikke her gå nærmere ind på den værdi, der ligger i udryddelsen af disse to smitsomme sygdomme; det er klart, at den er meget stor, når det drejer sig om salg af og reklame for de produkter, vi i særlig grad producerer på basis af kvægholdet. Men værdien er mindst lige så stor — som det også blev nævnt af den ærede foregående taler — når det drejer sig om folkesundheden. Før vi gik ind i bekæmpelsen af kvægtuberkulosen, var det sådan, at en meget stor procentdel af de børn her i landet, der blev angrebet af tuberkulose, var smittet gennem kvægtuberkulose; for kastningens vedkommende forelå der et lignende forhold, selvom det her drejede sig om et langt mindre antal tilfælde.

Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, hvad der menes, når der i § 1, stk. 1, står, at landbrugsministeren kan træffe foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. m. Jeg mener, at lovforslaget direkte tager sigte på en endelig udryddelse af disse to sygdomme, og jeg forstår ikke, hvad der menes med den lille tilføjelse „m. m.“.

Jeg vil gerne udtale vor glæde over, at man nu har kunnet nedsætte de eksportafgifter, der opkræves, og jeg skal iøvrigt kun gøre den bemærkning til lovforslaget, at jeg finder det rigtigt, at de midler, der måtte blive tilovers, når loven udløber, stilles til rådighed for landbo- og husmandsforeningernes arbejde på kvægholdets og kvægavlens område.

Jeg vil gerne gøre den kritiske bemærk-

[Karlskov Jensen.]

ning, at når det i § 3 er nævnt, at der efter ministerens skøn forlods af de statsmidler, der her stilles til rådighed, kan anvendes indtil 200 000 kr. om året til tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til besætninger på statshusmandsbrug, er det efter min mening en helt forældet bestemmelse, man her søger opretholdt.

I dag er det jo sådan, at man ganske simpelt ikke kan og ikke må købe til levebrug kreaturer, der ikke er fri for tuberkulose og kalvekastning, og når vi tager i betragtning den særdeles gunstige stilling, som netop de unge landmænd, der får statshusmandsbrug, opnår i forhold til dem, der må etablere sig på privat basis, finder jeg, at vi i udvalget må se meget kritisk på denne bestemmelse; personlig mener jeg, at den bør slettes af lovforslaget.

Iøvrigt kan jeg tilsige mit partis støtte og velvilje til en hurtig gennemførelse af nærværende lovforslag.

Clausen (Olufskjær): Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Der er ingen tvivl om, at den hidtil gældende lov har haft overordentlig stor betydning ikke alene for landbruget naturligvis, men for hele samfundet. Jeg synes nu nok, der skal meget vægtige grunde til at forlænge denne lovgivning for et tidsrum af 4 år, jeg vil da håbe og tro, at vi er færdige med denne sygdomsbekæmpelse længe forinden. Jeg ved vel, at vi til enhver tid kan tage loven op til revision, men jeg vil sætte pris på, om man lader loven gælde for en kortere årrække. Jeg bøjer mig naturligvis, hvis ministeren i det udvalg, som jeg håber vil blive nedsat, kan give vægtige grunde for at fastsætte en gyldighedstid på 4 år.

En anden ting, jeg er betænkelig ved, er, at jeg ikke er helt klar over, hvor meget staten skal binde sig for. Jeg mener, loven må kunne hvile i sig selv fremover; vi må til at aflaste staten, vi kan ikke blive ved med stadig at lægge udgifter over på staten.

Jeg kan iøvrigt anbefale lovforslaget, der vil kunne have overordentlig stor betydning, og vil også tilsige mit partis velvillige behandling heraf i udvalget.

Aage Fogh: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kirkegaard, er forhindret

i at være tilstede, skal jeg sige et par ord om det foreliggende lovforslag.

Det er med stor glæde, vi anbefaler forlængelsen af denne lovgivning. Det er en beundringsværdig indsats, der har fundet sted her, og jeg blev noget forbavset over at høre det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen sige, at loven var gennemført i praksis trods uvilje fra landmændenes side. Jeg vil sige tværtimod. Det er efter mit skøn forbavsende, hvad landmændene har præsteret på dette område ved i løbet af en ganske kort årrække at gennemføre disse foranstaltninger til udryddelse både af kalvekastningen og tuberkulosen.

Det samarbejde, der her har været etableret mellem staten og erhvervene, kunne stå som forbillede på mange andre områder. Tænk, om landbrugserhvervet fik rådighed over en sum, der svarede til blot en ganske lille promille af de værdier, der udføres, fik den til rådighed for det faglige arbejde, konsulentarbejdet, det landbrugsvidenskabelige arbejde, tænk, hvilke resultater der så kunne nås! Erfaringerne fra denne lov siger mig, at vi, eller rettere landbrugets egne folk med landboforeningernes formand i spidsen, i fjor forsømte en god lejlighed til at lægge et godt økonomisk grundlag for det landbrugsfaglige arbejde. Denne lille lov viser, hvor store resultater der kan nås, når man har det rigtige sammenspil mellem staten og organisationerne.

Ragnhild Andersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Fuglsang, på grund af vejret er blevet forhindret i at nå frem, skal jeg udtale, at min gruppe ser med velvilje på de foreslåede foranstaltninger til bekæmpelse af kvægtuberkulosen og den smitsomme kalvekastning, og at vi gerne vil medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede ordførere for den tilslutning, der er givet til dette lovforslags gennemførelse.

Det ærede medlem hr. Karlskov Jensen spurgte, hvad der menes med den lille tilføjelse „m. m.“ i slutningen af stk. 1 i § 1. Derpå skal jeg svare, at lovforslaget er blevet til efter en meget grundig drøftelse

[Landbrugsministeren.]

mellem landbrugsministeriets folk, veterinærmyndighederne, husmandsforeningerne og landboforeningerne, og alle fandt det formålstjenligt, at der blev gjort denne tilføjelse „m. m.“. Men jeg skal gerne vende tilbage til dette spørgsmål og uddybe det nærmere i udvalget.

Det ærede medlem gjorde dernæst nogle kritiske bemærkninger vedrørende bestemmelsen i § 3 om tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til besætninger i statshusmandsbrug. Dette lille tilskud, som gennem en årrække er givet til indkøb af rene kreaturer, har virket udmærket; det har været godt, at vi havde en bestemmelse om, at man ikke kunne føre syge dyr ind i de nye stalde. Jeg erkender, at bestemmelsen ikke har den betydning i øjeblikket, som den har haft, men som sagt, under den drøftelse, der har fundet sted mellem landbrugsorganisationerne, var både landboforeningerne og husmandsforeningerne indstillet på, at dette lille tilskud skulle opretholdes. Men naturligvis er det et spørgsmål, som vi også kan tale nærmere om i udvalget.

Der har været ytret betænkelighed ved, at loven skulle have gyldighed indtil 1960. Det er naturligvis også et spørgsmål, vi kan tale om i udvalget. Men det gør jo ikke noget, at man regner med denne periode; hvis det skulle vise sig praktisk og formålstjenligt at tage loven op til revision på et tidligere tidspunkt, kan man jo altid gøre det.

Det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær) spurgte, om man ikke kunne komme bort fra statstilskuddet, og mente, at vi efterhånden måtte se at aflaste statens kasse for udgifter, når der er mulighed for det. Der er det glædelige ved det, at her er vi netop inde på den rigtige vej. Tidligere har staten til disse formål givet 1 mill. kr. årlig, nu skal den kun give 700 000 kr., og det er endda muligt, at der ikke bliver anvendelse for alle de 700 000 kr. Alle disse spørgsmål er jeg naturligvis villig til yderligere at uddybe og drøfte i et udvalg.

Chr. Rasmussen: Jeg vil blot sige til de ærede medlemmer hr. Aage Fogh og hr. Karlskov Jensen, at når jeg nævnte, at dyrlægerne også kæmpede imod landmæn-

dene i visse tilfælde og ikke alene imod sygdommene, var det, fordi jeg ved det af praktisk erfaring. Det er muligt, de ærede medlemmer ikke har deltaget i mejerigeneralforsamlinger rundt omkring, når dette store spørgsmål har stået på dagsordenen, men hvis de havde det, ville de være klar over, at adskillige landmænd har været meget ivrige modstandere af, at man satte fart på dette arbejde med udrensning af tuberkulose og kalvekastning i besætningerne. De kæmpede meget stærkt imod, og selvfølgelig mødte også dyrlægerne denne modstand rundt omkring.

Karlskov Jensen: Må jeg overfor det ærede medlem hr. Chr. Rasmussens sidste bemærkning kun stille det spørgsmål: Tror det ærede medlem virkelig, at hele denne sag kunne være blevet gennemført af veterinærerne, hvis der havde været en udbredt uvilje i landbruget, hos landmændene imod den? Nej, jeg må fastholde, at hvis ikke et næsten enigt landbrug var gået ind for denne sag, var den aldrig blevet løst. Det er klart, at der altid vil være skeptikere, når man griber en sag an af så stort et omfang, som her er tale om, men det er lige så klart, at denne sag kunne ikke være blevet gennemført, hvis de enkelte landmænd havde været imod den.

Iøvrigt vil jeg gerne takke den højtærede landbrugsminister for tilsagnet om yderligere oplysninger om, hvad der gemmer sig under den lille tilføjelse „m. m.“ i § 1, stk. 1. Når jeg drog det frem, var det ikke, fordi jeg ikke kan forudse, at der muligt i fremtiden kan komme andre smitsomme kvægsygdomme i søgelyset, men ud fra den betragtning, at dette er en lov om bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning; jeg mener, at hvis vi skal i gang med bekæmpelse af andre smitsomme sygdomme, bør det tages op til behandling særskilt, idet det ikke er givet, at de midler, der så skal bruges, skal fremskaffes på det grundlag, der er tale om her.

Må jeg stille den højtærede landbrugsminister et spørgsmål angående de 200 000 kr., der er nævnt i § 3, og som skal kunne anvendes til indkøb til statshusmandsbrug af tuberkelfri og kastningsfri kreaturer. Ville det ikke, forsåvidt der kunne gives grunde til at give tilskud til køb af dyr til

[Karlskov Jensen.]

disse husmandsbrug, være mere rimeligt, om sådanne bestemmelser fandtes i stats-husmandsloven, for den sag har jo ikke spor med det lovforslag, vi her behandler, at gøre? Jeg gentager, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at der jo ikke kan købes dyr til levebrug, som ikke er smittefri, for øjeblikket. Derfor kan jeg ikke se, at der er nogen som helst begrundelse for, at denne bestemmelse står i dette lovforslag.

Landbrugsministeren (Smørum): Det er kedeligt nok, at det ærede medlem ikke kan finde nogen som helst begrundelse for at opretholde bestemmelsen om, at begyndere indenfor husmandsbrugene får et lille tilskud, og at han mener, at det ikke har nogen som helst forbindelse med denne lov. Denne bestemmelse har stået i loven år efter år; den er, såvidt jeg ved, aldrig blevet ændret, og under de drøftelser, der fornylig har fundet sted med landboforeningerne og husmandsforeningerne, havde man i modsætning til det ærede medlem den opfattelse, at der var en god og fornuftig begrundelse for at opretholde tilskuddet. Det er årsagen til, at jeg har opretholdt det, men iøvrigt er jeg, som jeg har sagt til det ærede medlem, villig til at drøfte også dette spørgsmål i udvalget.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen: Jeg kan nok se, at der har været en begrundelse for denne bestemmelse, idet det tidligere var sådan, at smittefri dyr var kostbarere i indkøb end almindelige markedsdyr, men for øjeblikket kan man kun købe smittefri dyr til indsættelse i disse statshusmandsbrug såvel som andre steder, d. v. s. at man kun har een pris at operere med, og derfor kan jeg ikke se, at der er nogen grund til at opretholde bestemmelsen. Og jeg kan specielt ikke se, hvorfor den skal med i dette lovforslag, fordi det drejer sig om 200 000 kr., som gives direkte fra staten og ikke har nogen forbindelse med de afgifter, som lovforslaget giver bemyndigelse til at opkræve.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om forhøjelse af prisen på Klasselotteriets lodder m. v. har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Det er meddelt mig, at de ærede medlemmer hr. *Alfred Bøgh* og hr. *Peder Christensen* (Rebild) ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om omsætningsafgift af motor køretøjer m.v. m.fl. lovforslag. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Alfred Bøgh* og *Peder Christensen* (Rebild) har vedkommende gruppe udpeget *Anders Andersen* og *Vagn Bro*, som herefter er valgt.

Det er meddelt mig, at det ærede medlem hr. *Vagn Bro* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om bestyrelsen af de offentlige veje og forslag til lov om tilskud til de offentlige veje. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Vagn Bro* har vedkommende gruppe udpeget *Thisted Knudsen*, som herefter er valgt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 29. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
 Forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer.
- 3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v.

[Formanden.]

4) *Tredie behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om kirkers bestyrelse m. m. og lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde m. v.

5) *Eventuelt: tredie behandling af:*

Forslag til lov om særlige ydelser til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

6) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om nedsettelse af et udvalg med henblik på revision af lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v. [af Damsgaard m. fl.].

Mødet hævet kl. 16³⁵.

61. møde.

Onsdag den 29. februar kl. 13.

Formanden: Folketingsmand A. Lyng har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for Grønland at stille følgende spørgsmål:

„Hvilke forhandlinger har ministeren ført om en eventuel udvidelse af flyvetjenesten i Grønland, og hvilke resultater er opnået?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Alvilda Larsen* til ministeren for handel, industri og søfart:

„Vil handelsministeren forklare, hvorfor dansk smør for tiden koster mere herhjemme end ved salg til England?“

Alvilda Larsen: Jeg har stillet dette spørgsmål om smørprisen til handelsministeren, fordi husmødrene overalt i denne tid er meget bekymrede og harmfulde på grund af de voldsomme prisstigninger på levnedsmidler, der finder sted, og ikke kan forstå, at der ikke kan gøres noget for at bremse priserne på deres vej opad.

Da eksportprisen for smør i efteråret gik i vejret, forhøjedes den 23. september den afregningspris, som danner grundlag for hjemmemarkedsprisen, i takt hermed med 65 øre pr. kg. En måned efter, den 21. oktober, forhøjedes afregningsprisen med 30 øre og igen en måned efter, den 18. november, med 35 øre pr. kg. Den samlede prisstigning for smør er altså 1 kr. 30 øre pr. kg, og i takt med smørprisen er også priserne på mælk og fløde steget. I efteråret gennemførtes 3 prisstigninger for sødmælk og fløde, og 1 l mælk koster nu i København 72 øre mod 55 øre for et år siden.

Nu har imidlertid eksportprisen for smør været faldende siden slutningen af januar måned; på et repræsentantskabsmøde i Fyns Mejeriforening forleden dag blev det oplyst, at Englandsprisen pr. kg smør nu ligger 70 øre under afregningsprisen og altså tilsvarende under hjemmemarkedsprisen. Den pris, hvortil vi herhjemme køber dansk smør, er altså 70 øre højere end den pris, til hvilken vort smør bliver tilbudt englænderne. Hjemmemarkedsprisen er således ikke vejet en øre i takt med eksportpriserens nedgang.

Jeg finder iøvrigt, at spørgsmålet har videregående betydning. Hvis hjemmemarkedsprisen for smør nedsattes med de 70 øre pr. kg, så den kom til at svare til Englandsprisen, ville også sødmælk, fløde og ost kunne blive billigere. For sødmælkenes vedkommende kunne der blive tale om en